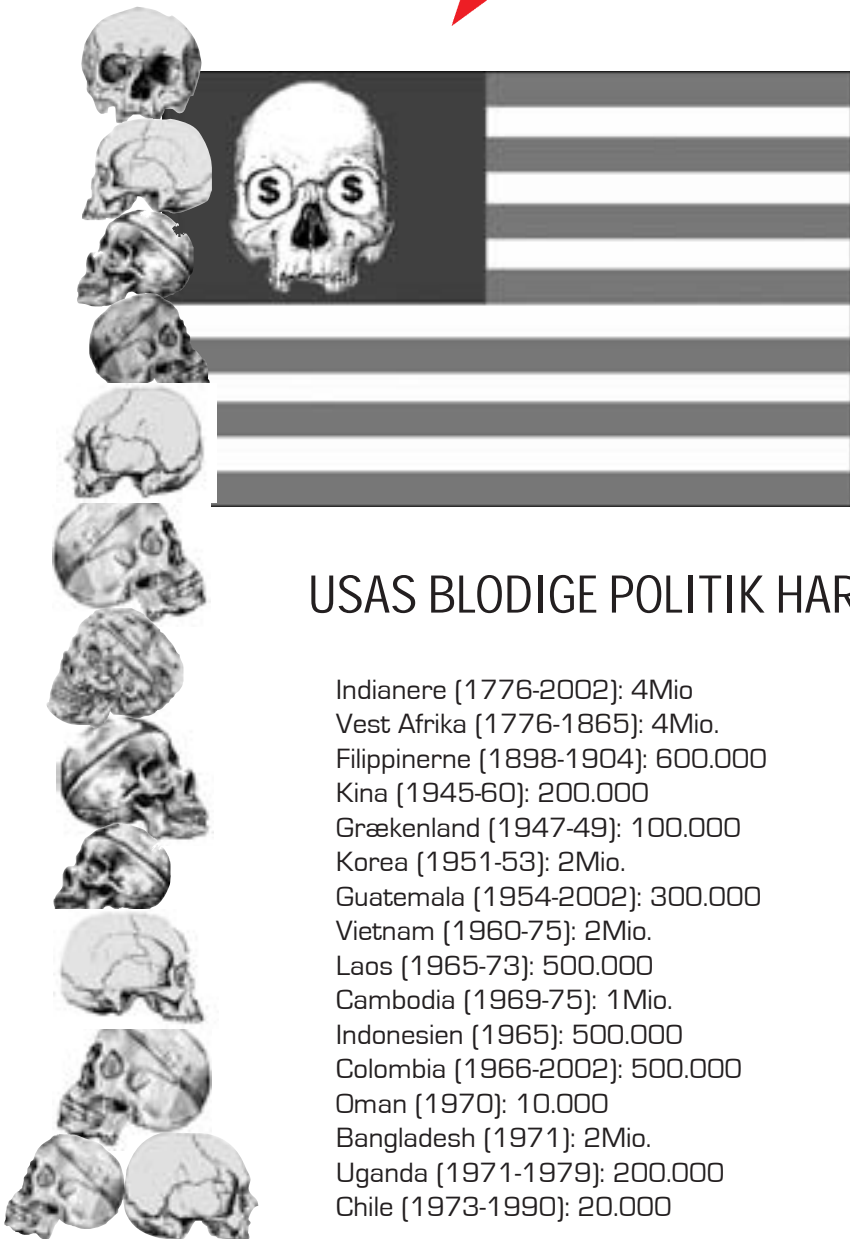

NR. 1 I 2003

FREMAD!

DANMARKS KOMMUNISTISKE UNGDOMSFORBUND

USAS BLODIGE POLITIK HAR KOSTET MILLIONER LIVET:

Indianere (1776-2002): 4Mio
Vest Afrika (1776-1865): 4Mio.
Filippinerne (1898-1904): 600.000
Kina (1945-60): 200.000
Grækenland (1947-49): 100.000
Korea (1951-53): 2Mio.
Guatemala (1954-2002): 300.000
Vietnam (1960-75): 2Mio.
Laos (1965-73): 500.000
Cambodia (1969-75): 1Mio.
Indonesien (1965): 500.000
Colombia (1966-2002): 500.000
Oman (1970): 10.000
Bangladesh (1971): 2Mio.
Uganda (1971-1979): 200.000
Chile (1973-1990): 20.000

Øst Timor (1975): 200.000
Angola (1975-2002): 1.5Mio.
Argentina (1976-1979): 30.000
Afghanistan (1978-2002): 1Mio.
El Salvador (1980-95): 100.000
Nicaragua (1980-90): 100.000
Mozambico (1981-1988): 1Mio.
Tyrkiet (1984-2002): 50.000
Rwanda (1990-1996): 1Mio.
Irak (1991-2002): 1Mio.
Somalia (1991-1994): 300.000
Jugoslavien (1991-2002): 300.000
Liberia (1992-2002): 150.000
Burundi (1993-1999): 200.000
Sudan (1998): 100.000
Congo (1998-2002): 3Mio.

KRIG - hvad har det med mig at gøre?

DU TROR MÅSKE AT KRIGEN I IRAK ER LANGT VÆK. DU TROR MÅSKE AT DET IKKE BETYDER NOGET FOR DIG OG DIN HVERDAG – I SÅ FALD TAGER DU FEJL!

Krig koster penge, mange penge. Og nogen skal betale for sådan en krig. I Danmark bliver det os – ja dig og mig, der kommer til at betale for krigen. For mens der gives flere penge til militæret så bliver der samtidigt skåret ned på uddannelser, der bliver skåret ned på de sociale sikringsordninger og nye boliger til især unge bliver forsømt.

Dette er realiteterne – som sædvanlig (kunne man fristes til at sige) er det os der betaler for gildet. Især de unge bliver hårdt ramt af regeringens nedskæringer, men da det også er os, der skal bruges som kanonføde i første række er vi den gruppe, der står direkte overfor spørgsmålet – krig eller ikke krig. For denne krig er blot et enkelt slag i den proklamerede ”krig mod terror”, uanset at det ikke er lykkedes at påvise Iraks forbindelser med terrorisme er det alligevel et vigtigt påskud for at gennemføre krigen.

Sandheden er at ”krigen mod terror” (fra nu af terrorkrigen) bliver ført lige nu i hele verden på mange niveauer. Fra amerikansk side er det et ønske om at dominere verden, hvilket siges ganske tydeligt i Bush-doktrinen. Derfor støtter USA op om sin allierede i mellemøsten,

Israel. Derfor forsøger man at genvinde sit militære fodfæste på Filipinerne, derfor forsøger USA at vælte den uønskede præsident Hugo Chavez i Venezuela.

DKU ønsker at sætte en anden dagsorden. Vi ønsker at forbinde kampen for de sociale rettigheder for verden befolkning, ikke mindst den danske, med de krige og kampe der foregår lige nu. Vi ønsker at fortælle befolkningen at der er et alternativ til den vej USA viser. Men det kræver at vi kæmper. Det kræver at du og jeg viser foragt overfor krigsmagernes vej, at vi siger fra. Det kræver at vi gennemskuer krigsmagernes løgne og mediemanipulation og det kræver mod til at sige fra. At den danske Jens tør sige, nej jeg vil ikke til Irak og slås. At den danske gymnasieelev tør gå på barrikaden og sige – uddannelse ja, krig nej.

Ja det kræver mod og det kræver vedholdenhed, men i sidste ende betyder denne kamp at vi kan skabe et bedre samfund.

Dette nummer af Fremad! Vil forsøge at gå bag om løgne og fortælle om terrorkrigen ud fra forskellige vinkler og forskellige steder i verden, palæstina, Venezuela og selvfølgelig Irak. Men vi vil også kigge på modstanden – Hvad kan der gøres. For *Vi ved at vi kan gøre en forskel*

Indholdside

Til de unge, som er dømt til en tur i helvede 4

Krigens medier 6

Venezuela 8

USA - en fjende af det palæstinensiske folk 10

EU & Irak krig 12

Antikrigs grupper 14

KVINDE DAG MOD KRIG OG UNDERTRYKKELSE

8. MARTS AFHOLDER DKU ET KVINDEPOLITISK ARRANGEMENT BUMZEN I BALDERSGADE PÅ NØRRE- BRO I KØBENHAVN.

Arrangementet starter kl. 15.00 med en dokumentarisk film omkring to palæstinensiske pigers liv i to forskellige flygtningelejr. De er penneveninder, men da den 2. intifada starter i efteråret 2001 sker der dramatiske ændringer i deres liv. *Frontiers of Dreams* and

Fears er lavet af den prisbelønnede instruktør Mai Masri.

Efter filmen vil der være oplæg og debat omkring forholdene i Palæstina og det danske solidaritetsarbejde.

Om aften vil der være fest. Som en del af arrangementet vil en del af indtægter fra ølsalget til festen gå til den palæstinensiske befrielsesorganisation PFLP.

RØD UGE MED DE RØDE UNGE

Hvorfor krig i Irak?

Hvorfor er nogle rige, mens andre er fattige?

Hvorfor racisme?

Hvordan ændre vi vil samfundet?

Og hvilket samfund vil vi så have i stedet?

Vil du have svar på spørgsmålene?

Tag med på DKU's sommerlejr. Mød nye mennesker. Få en større politisk forståelse, hav en sjov tid med fest, hygge, politik og fede mennesker.

*Sæt kryds i kalenderen
lørdag 5. juli – fredag 11. juli.*

Mere information:

Skriv til dku@dku99.dk Tlf: 35 43 49 50

TIL DE UNGE, SOM ER DØMT TIL EN TUR I HELVEDE

Samtidig med det er dokumenteret at kun 7 % af den danske befolkning støtter et angreb på Irak udenom FN, og kun 27 % støtter en krig selv med FN godkendelse, har Anders Fogh nu omsider officielt tilbudt Bush dansk kanonføde: nemlig jer.

Kære unge danske, der nu ser lige ind i den gru det er at skulle myrde og lemlæste mennesker, der ikke har gjort én noget.

I de højere politikernirkler 'debatteer' man nu hvad og hvem der skal sendes, som om de havde mandat til det. Det er jeres liv, jeres familie, jeres kommende børn de spiller bold med. Og millioner af uskyldige som jer - i Irak. I skal åbne døren for årtiers gemen vold, død, ødelæggelse over hele kloden. Social elendighed. Flygtningestrømme. Et globalt tyveri af råvarer, mennesker, miljø, liv.

A. P. Møller, Therma og andre danske krigsindustrier skovler allerede på forhånd milliarder ind på krigen. Almindelige mennesker kommer til at betale dyrt. Kloden kommer til at betale med nye miljøkatastrofer, der aldrig kan overvindes.

Politikerne debatterer, men de fortæller jer ikke det hele. Ikke engang det halve. Deres debat er deres uklædelige figenblad.

De fortæller jer ikke, hvad det virkelig går ud på. I skal ikke frelse verden fra 'massedestruktionsvåben'. Irak fik sine fra USA og Europa, og det skulle I ikke vide - så Bush snuppede Iraks rapport ud af hænderne på FN og rev 8000 sider ud.

For der stod hvor våbnene kom fra.

Saddam Hussein var ikke den første der brugte gift i Irak. Det gjorde den engelske regering. Og "ironisk nok" - mod den kurdiske befolkning.

Flere på hinanden følgende amerikanske regeringer brugte kemiske våben i Vietnam. Flere af de nuværende krigshøje i Washington har stadig blod på hænderne derfra. Agent Orange blev sprøjtet ud fra amerikanske fly og forårsagede usigelige lidelser for Vietnams bondebefolkning.

Og Israel har masser af masseu-dryddelsesvåben og overtræder et utal af FN resolutioner og internationale love hver eneste dag, til ubodelig skade for både det palæstinensiske og israelske folk og for os andre - uden at det får Bush, Blair, eller Anders Fogh til at sende en halv million mand derned eller erklære at ville snigmyrde Sharon. Tværtimod får han 15 mill. dollars hver eneste dag året rundt i bistandshjælp.

I Irak fandt man 12 tomme sprænghoveder. I USA står der 12.000 affyringsklare atomsprænghoveder. De seneste tilfælde af biologisk terror foregik i USA mod oppositionelle kongresmedlemmer, som fik breve med miltbrand - fra den amerikanske hærs lagre.

Lad den som er ren kaste den første sten mod Irak.

Selvfølgelig skal Iraks eventuelle massedestruktionsvåben væk. Men det skal massedestruktionsvåben i USA, England, Rusland, Frankrig

også. Frankrig skal ikke igen prøvesprænge på den stakkels sydhavsø Moruroa. USA skal ikke skabe endnu et Hiroshima. Og krig er ikke vejen. I tilfældet Irak er krigen selve målet.

De fortæller jer heller ikke, at mellem 125.000 og 400.000 amerikanske soldater fra den persiske Golfkrig 1991 nu har gennemgået 12 års fysisk og psykisk tortur efter at være udsat for 1) stråling fra amerikanske bomber med forarmet uran, og 2) den amerikanske modgift mod giftgas. Det er det såkaldte 'Golfkrigssyndrom'. Mange er døde. Mange har kræft og lidelser i hjernen. Og mange har fået børn, forfærdeligt deformeret af stråleskaderne.

De fortæller jer ikke, at store områder af Irak er spærret af for evigt. Strålingen damper først af om millioner af år.

De fortæller jer heller ikke, at et stort antal soldater fra Afghanistan er kommet hjem med sindslidelser, flere har slået kærester og overordnede ihjel. Skaderne skyldes, siger fremtrædende militære psykologer, konflikten mellem skammen over at myrde forsvarsløse mennesker og den amfetamin (speed), som soldaterne tvangsfordres med for at få de feje ordrer til at glide lettere ned. Det hedder sig, at amfetaminen er frivillig. Men det ikke er muligt at sige nej, da det er det samme som at desertere.

De fortæller heller ikke, at den amerikanske regering i fuldt alvor planlægger brug af egentlige atom-

www.rise4news.net/impeach.html

www.veteransforpeace.org

www.stop-terrorkrigen.dk

www.savagerose.com

I både USA og Irak betaler børnene den højeste pris for krigen. USAs brug af forarmet uran betyder deformiteter og sygdom.

våben, sandsynligvis i de allerførste dage af det kommende angreb.

Når de snakker om jeres helteindsats for friheden, siger de ikke noget om, at tusinder af forsvarsløse irakiske soldater i 1991 blev bombet sønder og sammen på landevejene, som forinden var spærret af i begge ender, mens irakerne var på vej ud af Kuwait. Sammen med tusinder af udlændinge. De siger ikke, at tusinder af irakere, som desperat søgte ly i skyttegrave, rådt og brutalt blev pløjet ned i ørkensandet

af tanks med påmonterede plove, som endda kørte turen igennem to gange for at være helt sikker på at alle var hakket i småstumper.

Har nogen fortalt jer, at bombardementerne i de første dage af Golfkrigen satte Iraks vand-, elektricitets, madforsyning, og kloakker helt ud af drift og skabte en fortvivelende situation som er blevet vedligeholdt i 12 år af FN-sanktioner under den amerikanske og engelske regeringspression? Næsten 2 millioner mennesker, heraf en halv million små

børn, er døde af forurenede vand og mangel på medicin. I kan ikke blive helte ved at myrde irakere. De er i stor stil allerede myrdet.

Det drejer sig ikke om hvorvidt Saddam er diktator eller ej. Om frihed. Den amerikanske regering er ikke bekymret for diktaturet i f. eks. Kuwait. Latinamerikas lidelser i tre-kvart århundrede skyldes US-støttede diktatorer og US terror. USAs 'fredsamabassadør' i FN, John Negroponte, var engang drivkraften i dødspatroljerne i El Salvador og Guatemala. Og terroristerne blev uddannet på School Of The Americas' - i USA.

Bushs vicepræsident, Dick Cheney, stemte i den amerikanske kongres IMOD et krav til Sydafrikas apartheidstyre om at lade den aldrende Nelson Mandela komme ud af fængslet.

Kære unge danske på vej til Mellemøsten:

Hele dette foretagende, som I sendes ud for måske at dø for, er dybt kriminelt. Irak har ikke angrebet eller truet Danmark, USA, England, eller nogensomhelst. Det kaldes et 'forebyggende angreb'. Nürnbergprocessen, som alle vestens lande har tilsluttet sig, dømte nazi-krigsforbrydere til døden for krig under netop dette påskud: 'Forebyggende angreb'. Nu bryder de selv dette grundlag. Hvad bliver det næste? Et forebyggende angreb der skal forhindre et forebyggende angreb?

Tidl. US justitsminister Ramsey Clark har, ligesom den berømte juraprofessor Francis Boyle, opregnet grundlaget for en rigsretssag mod George W. Bush og hans ministre for overtrædelser af den amerikanske grundlov, Haagkonventionen, Nürnbergkonventionen og Genevekonventionen.

Anders Fogh Rasmussen og hans regering har nu gjort sig til medskyldige og forbereder - stik imod den danske befolknings klare ønsker - at gøre jer til kanonføde. Socialdemokratiet har gjort sig til medskyldige - de diskuterer størrelsen på ubåden men ikke Danmarks deltagelse - i fuldstændig modstrid med holdningen i befolkningen. Farvel, Socialdemokrati.

Der er ikke flertal i en eneste befolkning på kloden for denne krig. End ikke i den amerikanske. Millioner har allerede demonstreret. Og de millioner vil blive til flere millioner.

I USA er soldater- og veteranforænder i hektisk aktivitet for at stoppe krigen og advare de nye unge om, at der intet helt modigt er i dette, kun kriminel vold og mord.

Sig nej! Tag ikke afsted! I kan nå det endnu - er I først dernede er det tusind gange sværere!

Kære familier til unge, der risikerer at blive sendt afsted: lad det ikke ske! Sig fra nu, gør det højt og klart, og vær med til at afværge katastrofen!

Skriv til aviserne! Ring ind til radioerne! Forlang en folkeafstemning! Rigsretssag mod Anders Fogh! Få liv i jeres fagforeninger! Gå i de store demonstrationer 15. februar og tag alle venner og familie med! Tænd stearinlys i vinduet i aften for solidaritet og fred!

*Kærlige hilsner
Annette & Thomas*

KRIGENS MEDIER

Det er beskrivelser af Saddam Husseins grusomheder, der dominerer avisernes spalteplass alt imens tv'ets billede fokuserer på irakiske giftgasudslip.

Desværre er vi ikke nået til det tidspunkt endnu, hvor pressen må dementere deres løgne. Vi skal stadig fyldes med amerikansk propaganda, hver eneste gang vi åbner en avis eller tænder for et fjernsyn. Vores følelser skal styres, så vi hader Saddam Hussein og finder en krig mod ondskaben retfærdig.

Men vi kan lære af historien.

Hvem husker ikke reportagerne om de irakiske soldater, der brutalt myrdede små kuvøsebørn før golfkrigen i 1991. En sygeplejerskes "barske erindringer". Derimod er der ikke så mange, der husker at det ikke var en sandfærdig historie. Der var ikke foregået nogen spædbørnsmassakrer, reportagen var skabt af et reklamebureau, og kvindens historie var købt og betalt. Historien var designet til at sætte verdensbefolkningens had til Saddam Husseins Irak i kog og retfærdiggøre en amerikansk oliekrig.

De billeder vi senere så fra denne krig viste derimod ikke det fjerneste om det irakiske folks lidelser. De amerikanske angreb på Irak der primært bestod af luftbombardementer blev vist i fugleperspektiv, hvor man ikke så de ødelæggelser bomberne forårsagede.

Der blev ikke vist nogen døende blødende ofre for bombernes flammer, ej heller nogen forældre der

græd over tabet af deres unge sønner.

Den bedste sendetid fyldtes af reportager om de amerikanske helte, der kom hjem i kister og deres sørgende familier.

Disse eksempler er værd at tænke tilbage på i disse dage, hvor vi igen står på randen af en krig. Hvor mange af de historier vi hører for tiden, vil vise sig at blive modbevist når krigen er ovre og har taget sine ofre?

Politikernes løgne

Det er ikke kun en stadig strøm af unuancerede rapporter om Saddams Husseins ondskab og George Bushs godhed, vi som læsere og seere skal trækkes med. Vi skal også finde os i ukritiske fremstillinger af krigspolitisk propaganda. Det er eksempelvis påfaldende, hvor lidt opmærksomhed der fra den borgerlige presse har været på de åbenlyse løgne, den amerikanske udenrigsminister Colin Powell fremlagde i sin tale til FN's sikkerhedsråd.

En lang række af hans postuler er på forhånd modbevist af chefen for våbeninspektørerne i Irak Hans Blix

De mobile kemiske laboratorier der skulle producere masseødelæggelsesvåben er ifl. våbeninspektørerne ikke-eksisterende, og der kan ikke dokumenteres nogen sammenhæng mellem Irak og al-Qaeda.

DET DANSKE MILITÆR FORBEREDER SIG PÅ EN KRIG. EN KRIG PÅ USA'S SIDE MOD IRAK. EN KRIG FOR AMERIKANSKE OLIEINTERESSER OG EN KRIG OM MILITÆRSTRATEGI I MELLEMLØSTEN.

DET ER DESVÆRRE IKKE SÅDAN SITUATIONEN FREMSTILLES I LANGT STØRSTEDLEN AF DE DANSKE MEDIER. FALSKE FREMSTILLINGER OG FØLELSMÆSSIG MEDIEMANIPULATION ER EN DEL AF HVERDAGEN I DANMARK. I FORHOLD TIL DEN AKTUELLE KRIG MOD IRAK ER DET FOKUS PÅ PRESSEN ANLÆGGER DYBT FORLEDENDE.

Udover disse forhold har det vist sig at den rapport hans tale byggede på, er en fup-rapport hvoraf størstedelen er kopieret fra en rapport, der kom frem før golfkrigen i 1991. De "nye" beviser der er blevet fremlagt, er altså reelt set ikke eksisterende.

Global censur

Også denne Bush-regering har forstået mediernes vigtige rolle i forbindelse med denne krig. Måske er det de amerikanske historiske erfaringer, med offentlighedens reaktioner på de billeder, vi alle har set af børn indsmurt i napalm fra Vietnamkrigen, der har medvirket til, at

der nu er oprettet et "Office of Global Communication" (OGC.) der har mediekrigsførelse på dagsordenen.

Kommer de amerikanske krigsforbrydelser frem i dagens lys påny, kunne det jo føre til en ny antiamerikanisme-bølge som den i 70'erne.

Derfor spiller OGC. en central rolle for USA's krigsførelse. Der er ansat spindoktorer til at få de globale medier til at udbrede "sandheden" om de amerikanske motiver for en krig mod Irak, og for at modvirke en global folkelig modstand imod krigen.

Oprettelsen af et sådant organ er skræmmende. USA udøver global nyhedscensur. Men vi har set medieløgnene før, og vi kan gen-

kende dem.

Vi kan også gennemskue at det ikke er tilfældigt at det lige præcis er Irak, som er verdens næststørste olieproducent, USA ønsker kontrol over, og vi kan se på historien, at USA altid kæmper for amerikanske økonomiske interesser og aldrig for de undertrykte folk.

Vi kan til gengæld glæde os over, at Bush er så bange for den globale folkelige krigsmodstand, at han føler sig nødsaget til at oprette en organisation, der sælger et billede af USA som hele verdens frelsende engel. Men det er en engel smurt ind blod af historiens millioner af ofre for amerikansk "retfærdighed".

USAS OLIE TØRST

OLIE. IGEN OG IGEN HØRER MAN OM USA'S FØRSØG PÅ AT KONTROLLERE VERDENS OLIEPRODUCE-RENDE LANDE GENNEM KRIGE, KUP-FØRSØG, ØKONOMISKE OG POLITISKE SANKTIONER. MEN HVORFOR ER OLIE SÅ VIGTIG FOR AMERIKANERNE?

Der er flere årsager til USA tørst for olie, og nogle af de vigtigste er:

Alle lande er afhængige af energi til varme, elektricitet osv. og olie er den suverænt største energikilde i dag. Når det drejer sig om verdens største økonomi og energiforbruger må der nødvendigvis enorme mængder olie til.

USA bruger mere energi i produktionen end noget andet land i verden. Dvs. at hver gang der produceres varer for 1.000 kr. i USA bruges der væsentligt mere olie end hvis varerne var produceret i andre lande.

Man kan ikke uden videre erstatte olie som energikilde til biler osv. - det har både betydning i transportindustrien, bil- og flyindustrien og militæret. Høje benzinpriser betyder dyrere transport af varer, færre kunder til biler og fly der bliver dyrere at bruge, og ekstraudgifter til at holde militæret igang. Alt sammen ting der spiller en central rolle

i den amerikanske økonomi.

For det fjerde er nogle af verdens største olieselskaber amerikanske. De konkurrerer med selskaber fra resten af verden om kontrakter på udnyttelse af olieresourcer. F.eks. mistede de i 90'erne store kontrakter på udnyttelse og transport af olie under Talebanstyret i Afghanistan. Siden da var Taleban en torn i øjet på USA. Som en sidebemærkning kan det nævnes at den nuværende afghanske præsident Hamid Karzai tidligere var ansat af et amerikansk deolieselskab.

INGEN MELLEMEJ

3MÅNEDER I VENEZUELA. UDENFOR HOVEDSTADEN CARACAS OPLEVEDE VI IKKE DE VOLDSOMME SAMMENSTØD MELLEMLTILHÆNGERE OG MODSTANDERE AF CHAVEZ. MEN VI OPLEVEDE HVORDAN FOLK OPFATTEDE VERDEN VIDT FORSKELLIGT ALT EFTER OM DE VAR FOR ELLER IMOD CHAVEZ. DER VAR INGEN MELLEMEJ – ENTEN STØTTEDE MAN CHAVES ELLER OGSÅ VAR MAN IMOD OG FRA STARTEN AF STREJKEN STOD DET KLART AT USA VAR IMOD.

3 måneder i Venezuela (fra nov. til feb.) hvad mere kan man ønske sig?

Jeg var af sted på en arrangeret "lær spansk og rejs rundt" i Venezuela tur, med 11 andre danskere.

Vi havde 3 Venezuelanske spanskklærer der rejste med os rundt.

Den første uge stod på afslapning og tilvænning til det varme klima, i en lille fiskerby. Herfra sejlede vi om eftermiddagen ud til nogle nærliggende bounty-øer og nød livet.

Efter en uge i dette paradys tog vi til Mérida, en by med 270.000 indbyggere. Den ligger i 1600 meters højde, midt i Andesbjergene.

Denne by blev mere eller mindre vores hjem de næste 2 måneder. Herfra rejste vi ud og oplevede en masse, men vendte bagefter tilbage til vores hus i Mérida.

Det var en rigtig rar og ufarlig by, så længe man bare tænkte sig lidt om.

Det var en uddannelsesby, med et stort universitet, hvorpå der gik 40.000 studerende. Dette betød at byen var fyldt med unge mennesker fra hele landet, og det nærliggende land Colombia. Så vi fik snakket med en masse spændende folk og hørt mange gode historier!

Afslapning - Venezuela style

Den 2. dec. startede oppositionen, en landsdækkende strejke imod præsidenten Hugo Chavez. Kravet fra oppositionens side var i første omgang en ny folkeafstemning om præsidentposten, men da Chavez efter nogle ugers strejke gik med til en folkeafstemning til februar, blev kravet ændret til at han "frivilligt" skulle gå af med det samme.

Sådan som vi opfattede situationen, udfra hvad folk fortalte os, så gik man enten ind for alt hvad Chavez sagde og gjorde, eller også var man imod alt omkring ham.

-Der var ingen mellemvej, og folk så virkeligheden udfra hvem de holdt med politisk. På et tidspunkt kommer vores ene spanskklærer (der er imod Chavez) og siger at nu er alle banker lukkede og løbet tør for penge, så vi kan ikke få penge før Chavez er blevet væltet. Senere på dagen kommer vores anden spanskklærer (der er for Chavez) og siger at det overhovedet ikke passer og alt er fuldstændig som det plejer at være. Sådanne situationer oplevede vi mange af, hvor vi bare ville vide en tilsyneladende objektiv ting: har banken åbent?, kører busserne?, er der benzin i byen? osv.

Men der var altid 2 vidt forskellige svar, efter hvem det var man spurgte.

I starten mærkede vi strejken, der var da lukkede, men vi kunne bruge. En ting var d starten af, USA havde støttet Chavez. De deltog ham, alle Amerikanske butikker holdt lukket fra Venezuela er verdenscent af olie, og det er en store interesse i landet.

Det var først efter et par dage at mærke lidt ikke længere benzin til tankstationerne voksede det blev dyrt at køre i dage hvor busserne i lidt tid kom benzinen der, først og fremmest og busser.

Byen løb også tør for andre dagligvare.

Universitetet var her de unge mødes og under politisk uro.

Men der var alligevel (både for og imod Chavez)

En af mange pro Chavez demonstrationer i Venezuelas hovedstad Caracas

vi ikke rigtig noget til nogle butikker der var skaffe alt hvad vi skulle og rimelig tydeligt fra en interesse i at få vælg også i strejken mod ske virksomheder og ra strejkedag nr.1.

ens 5. største produ- der man finder USA's ets politiske situation.

ca. 2 uger vi begynd- til strejken, der kom il byen og kærne ved ade til flere kilometer, taxa, og der var nogle ikke kørte. Men efter tilbage i små mæng- st til politi, ambulancer

for øl, cola, mælk og

hurtigt blevet lukket, for roligheder, da det er og arrangere aktioner

vel demonstrationer Chavez) engang imellem,

der blev også smadret en McDonnals og det skete også at nogen lavede bål i gaden. Men vi mærkede ingenting til de Caracas-forhold (Caracas er hovedstaden i Venezuela - Red.), med kæmpedemonstrationer, gadekampe og nedskydninger af demonstranter, der vist blev brugt til at vise omverden at landet var på vej i "borgerkrig".

Vi blev også noget overraskede da vi 22. december blev ringet op af urolige forældre i Danmark, der kunne fortælle os at den danske ambassade i landet opfordrede alle turister til hurtigst muligt at rejse hjem. Det lød jo egentlig rimeligt i forhold til det er der foregik i Caracas, men ikke til resten af landet og den virkelighed vi levede i.

Vi skyndte os at kontakte vores venezuelanske rejsearrangør, der dog beroligede os og sagde at så længe vi ikke tog til Caracas, så var der ikke noget at være bange for foreløbig.

Vi blev i landet, og fik lov at nyde lidt mere af den glade og åbne kultur.

Den afslappede mentalitet: Det er intet problem, det når vi nok i morgen, ingen grund til stress!

Og de rare mennesker vi mødte på vores vej.

Hugo Chavez

1998 Hugo Chavez vinder præsidentvalget i Venezuela. Modkandidaten var støttet af olieindustrien og amerikanske interesser.

April 2002 Den 11. april indledes et militært kup mod Hugo Chavez. Men allerede den 14. april bliver Chavez genindsat – kuppet der efter alt at dømme var støttet af CIA er altså mislykkedes.

December 2002 Den 2. december indledes en generalstrejke mod Chavez. Den er iværksat af olieindustrien med støtte fra USA.

Ifølge meningsmålinger nyder Chavez stadigvæk stor støtte blandt de fattige og arbejdsløse venezuelanere.

Venezuela er verden femtestørste olieeksportør.

USA - en fjende af det palæstinensiske folk

- Bedstemor Ulven i rollen som "mægler" afdækkes mere og mere

Synet på USA's rolle som "fredsmægler" i Mellemøsten og Palæstina kan meget hurtigt blive et fuldstændig grotesk syn for de fleste. Ræven der vogter gæser.

USA's kamp for verdensherredømme: Krigen mod Afghanistan og nu med forberedelse af oliekrigen mod Irak, og who's next? har igangsat en erfaringsproces. Erfaringer der vil betyde at stadig flere mennesker rundt omkring i verden vil komme til at se USA's initiativer med helt andre klare briller. Fremtoningen af det imperialistisk USA.

Forståelse for hvorfor USA's "mæglingforslag" for fred "Oslo aftalen" var en blindgyde som blev ledsaget af nye bosættelser og kontrol. At den nye "freds reformproces" er et ynkeligt flop hvor "kvarteret" - USA, EU, Rusland og FN

med deres "krav om demokratiske reformer" lægger ansvar på de besatte palæstinensere - væk fra de israelske besættelse.

Det naturlige spørgsmål vil blive stillet stadig mere: Noget stikker bag - og fornemmelsen af at USA's milliardstøtte og politiske accept af Israels fortsatte terror, besættelse og udbygning af bosættelser følger en helt anden dagsorden - vil ikke kunne fjernes.

At opbygningen af et ekspansivt Israel, som den altdominerende militærmagt og atommagt i området, ikke er nogen tilfældighed men indgår i en langsigtet strategi.

Denne skjulte dagsorden, at sikre kontrollen med mellemøstens olie-reserver, har været gennemgående siden 2. verdenskrig hvor USA trin for trin overtog indflydelsen i området efter Englænderne.

Den dagsorden de har forsøgt

at styre det palæstinensiske spørgsmål med frem til i dag gennem deres økonomiske og politiske støtte til Israel.

Med en reel opbakning og accept af et ekspansivt og apartheid lignende Israel, der foretager daglig terror og likvideringer af det palæstinensiske folk.

Et Israel der benytter sig af og får lov til at benytte sig af, de metoder den tyske besættelsesmagt gjorde brug af under 2.verdenskrig.

For USA og Israel er væbnet oprør mod besættelse terrorisme. Udsagn de danske modstandsfolk også blev udsat for.

Et folks befrielses kamp er ikke terror men legitim.

Der gøres samtidig alle mulige forsøg på at skjule den underliggende dagsorden bag fraser om "mægling" og "fredsforslag", alt imens bosættelserne udbygges.

Det er en dagsorden, der tillader at den israelske besættelsesmagt uden konsekvenser har kunnet trampe på en lang række FN resolutioner og påbud om at trække sig tilbage igennem årtier.

Ja det er en dagsorden, der lægger op til muligheden for fordriivelse af palæstinensere fra de besatte områder.

Det Palæstinensiske folk har været og er oppe imod ikke blot Israel og en enkelt stormagt med USA i spidsen. Men alle kapitalismens hovedlande der har set en interesse i en sådan kontrol og udbygning af Isra-

**USA'S FORBRYDERISKE BESLUTNING OM AT GÅ I KRIG OG TILRANE SIG IRAKS OLIE, DER ER DE NÆSTSTØRSTE KENDTE RESERVER EFTER SAUDI ARABIENS, ER MED TIL IGEN AT SÆTTE FOKUS PÅ USA'S EGENTLIGE HOVEDDAGSORDEN FOR HELE MELLEMLØSTEN:
HVORDAN FORTSAT SIKRE SIG KONTROLLEN OVER MELLEMLØSTENS OLIERESERVER**

el som en forpost i området.

Det er ikke muligt at forstå det palæstinensiske spørgsmål, hvis man ikke ser det indenfor rammen af stormagternes kontrol med det vitale og olierige Mellemøsten.

Alt for ofte er det palæstinensiske spørgsmål reduceret til et Israel / Palæstina spørgsmål hvor USA's dominerende rolle og strategi ikke tages i betragtning, men reduceres til "at USA er for meget underlagt en jødisk lobby".

Land efter land fik tilkæmpet sig selvstændighed efter 2. verdenskrig men ikke palæstinenserne.

De blev i stedet udsat for fordriivelse ved staten Israels oprettelse med 700.000 flygtninge - I dag op mod 4 millioner. En FN plan USA var meget aktiv i udformningen af.

Det er ikke religion og religionsstridigheder, som har været en hovedhindring for palæstinenserens nationale rettigheder.

Det har derimod været og er fortsat USA og de andre imperialistmagters målrettede planer for fortsat at sikre deres politiske og militære brohoved midt i olieregionen.

Lige nu er der stor fare for at Israel med Bush's politiske ven og krigsforbryder Sharon i spidsen under dække af en USA krig mod Irak vil kunne forsøge en etnisk udrensning / fordrivelse af palæstinensere til Jordan. Noget en lang række israel-

ske akademikere advarer imod.

Derfor er det i den kommende tid ekstra stor behov for fredsvagter på de besatte områder.

Et atombevæbnet Israel og ekspansivt Israel er et afgørende led i at kunne kontrollere hele Mellemøstens olie.

Derfor har palæstinenserne kamp og krav om blot ægte selvstændighed på de besatte områder været en bombe mod USA's kontrol med området. Ja også mod alle de reaktionære arabiske regimer som i virkeligheden frygter inspirationen fra et selvstændigt Palæstina - som ikke er en vasal stat. Og dermed også stormagternes kontrol i området.

Et palæstinensisk gennemkontrolleret reservat vil måske være til at leve med for USA men ikke for palæstinenserne.

USA's problem med Arafat der har været under pres og indgået kompromis efter kompromis er at han ikke vil lade sig reducere til en slags afghansk Karza lakaj med total udsalg af palæstinenserens legitime nationale rettigheder.

Et reelt selvstændigt Palæstina uden bosættelser blot på Vestbredden og Gaza vil krydse USA's magtambitioner i området og derfor blive bekæmpet af al magt. Derfor har det heller aldrig været indeholdt i "fredsprocessen". Det der højst kan tåles er en reservats bestyrer.

Uanset hvilken terror Israel dagligt

kører frem med har det palæstinensiske folk vist at et kæmpende undertrykt folk ikke kan slås ned.

Tværtimod opnår de øget støtte til deres kamp - en solidaritet som udvikler sig voldsomt alt imens sympatien for Apartheid Israel tilsvarende falder.

Men det er først og fremmest det palæstinensiske folks egen kamp og oprør, der har bragt det palæstinensiske spørgsmål og behovet for solidaritet ind i folkenes stuer og hjerter.

En langvarig kamp kulminerende med den 1. intifada med civil ulydighed og stenkast og frem til nu med den 2. intifada med væbnet kamp. Et væbnet oprør der har varet mere end 2 år.

Forståelsen for det palæstinensiske folks kamp har aldrig været større og udvikler sig.

En begyndende forståelse for at Israel i årevis har misbrugt folkenes afsky for jødeforfølgelserne og gaskamrene har bragt sympatien med Israel ned på det laveste punkt nogensinde.

Apartheid Sydafrika malede selv skriften på væggen med deres handlinger.

Det samme er det racistiske og USA støttede Israel godt i gang med at gøre med dets vilde terror

De er i gang med at beskrive deres eget historiske nederlag.

hpj

EU & IRAK-KRIG

EU ER SPLITTET. SPØRGSMÅLET ER, OM MAN SKAL STØTTE USA I EN KRIG MOD IRAK. HVAD SKYLDES DISSE FORSKELLIGE HOLDNINGER? HVILKEN BETYDNING HAR DET FOR EU? OG HVILKE KONSEKVENSER HAR DET I FORHOLD TIL DEN NUVÆRENDE SITUATION OMKRING IRAK?

Nyt og gammelt Europa?

Den amerikanske udenrigsminister Colin Powell har retorisk delt Europa op i to, et gammelt og et nyt. Det gamle Europa er ifølge Powell centreret omkring Frankrig og Tyskland, mens det nye er koncentreret omkring Storbritannien og USA's andre ivrige hjælpere i Europa (herunder Danmark). Ud over denne åbenlyse historieforfalskning (Danmark er som stat langt ældre end Tyskland) så er det reelle modsætninger indenfor EU, der kommer frem ved spørgsmålet omkring en kommende Irak-krig.

Hvorfor er nogle stater interesserede i krig, mens andre umiddelbart modsætter sig kraftigt? det er et relevant spørgsmål at stille og det kræver et svar.

Løsningen på spørgsmålet skal som altid ses i sammenhæng med de forskellige økonomiske interesser, der findes i de forskellige lande. Lad os gå et års tid tilbage.

Terrorkrigen og dens konsekvenser

Den langvarige terrorkrig som Bush proklamerede lige efter 11. september 2001, og som EU har valgt at støtte op om er delt op i to dele. Den ene del er rettet mod fjendtlige regimer, såsom krigen i Afghanistan, den anden del er rettet mod befolkningen i hjemlandet (terrorpakken).

Efter 11. september 2001 skyndte den vestlige verden at lave en antiterrorlovgivning. Lovgivningen er først og fremmest rettet mod politiske modstandere, ligesom nazisterne i sin tid brugte rigsdagsbranden (som de selv havde påsat) til at komme med antiterrorlovgivning rettet mod kommunister, så giver antiterrorlovgivningen i dag mulighed for at kriminalisere politiske fjender, men også almindelige arbejdskampe strejker, arbejdsnedlæggelse osv. kan komme under denne paragraf.

EU tog med kyshånd mod dette redskab, der er rettet mod arbejderklassen og den almindelige befolkning. Det er et led i en langvarig proces for at bane vejen for et fascistisk samfund, hvis det skulle blive nødvendigt for at undgå revolutionære tilstande. På terrorlisten er bl.a. forskellige irske oprørsgrupper i Nordirland, den baskiske uafhængighedsorganisation ETA men også palæstinensiske selvstændighedsbevægelser. Grupperne og personerne på EU's terrorliste er enten et problem for EU-landene eller for deres allierede, først og fremmest Israel og USA.

De tyske og franske regeringslederes modstand mod den aktuelle krig i Irak er altså ikke baseret på principielle overvejelser, men på helt konkrete modsætninger i forholdet til Irak.

Forskellen på Irak og Afghanistan

De europæiske nationer havde ingen særlig interesse i Afghanistan. Indflydelsen i forholdet til krigen var minimal og indsatsen og støtten til USA skyldtes hovedsagligt to ting. Ved at støtte USA's krig fik man dog en vis form for indflydelse, og desuden har man brugt Afghanistan som endnu et trinbræt i forsøget på at skabe en fælles EU-hær.

I Irak er situationen en anden. Faktisk forholder det sig sådan, at EU importerer for 3,494 milliarder euro eller ca. 26 milliarder kr. olie fra Irak. Dette tal er 50 pct. højere end før Irak invaderede Kuwait i 1990. Altså er Irak en vigtig leverandør af olie til EU i dag. Desuden har forskellige firmaer en betydelig handel med Irak, f.eks. har den tyske våbenindustri solgt en del våben til Irak. Det er altså tvivlsomt hvorvidt lande som Tyskland og Frankrig, der ikke selv producere olie og derfor er afhængig af import, har nogen gavn af en krig mod Irak. Især når man taget i betragtning at det vil blive en amerikansk støtteregering, som vil blive dannet hvis det lykkes at vælte Saddam Hussein. Der er altså af helt konkrete grunde, at der findes forskelle mellem dele af EU og USA. Hvad så med Danmark er vi ikke en del af EU?

Jo Danmark er en del af EU, men da vi er olieproducerende land har vi ikke så store problemer med at

sikre den del. Desuden har Danmarks største Monopolvirksomhed, A. P. Møller koncernen en direkte interesse i krigen, da den har en kæmpe millionkontrakt med de amerikanske myndigheder om fragt af krigsmateriel og mandskab til krigen. Derudover tjener firmaet godt på de stigende oliepriser der følger med sådan en konflikt.

Det er altså helt basale økonomiske interesser, der er grunden til forskellene indenfor EU.

Falder Frankrig og Tyskland til patten?

Det er altså først og fremmest økonomiske betragtninger der ligger til grund for, hvorvidt Frankrig og Tyskland støtter op om krigen mod Irak. Men USA presser på for at få presset Frankrig og Tyskland tilbage i folden. Her kommer Blair og Fogh ind i billedet. Udtalelsen leveret af de otte europæiske statsledere var nemlig et forsøg på at lægge pres på disse to store europæiske magter. Der er to grunde til at USA ihærdigt forsøger at presse disse to lande ind i koalitionen.

1) USA har brug for allierede til at kunne vinde krigen og fastholde den militære kontrol i resten af verdens brændpunkter.

2) USA ønsker ikke at gå ene-gang, da det er nemmere at overbevise verdens befolkning om rigtigheden af krig, hvis det kan lykkes at presse FN (eller i det mindste Nato og EU) til at acceptere krigen.

Og erfaringer fra bl.a. Vietnam viser at det er svært at vinde en krig, hvis ens egen befolkning er modstander af krigen.

USA bruger derfor guleroden og pisker overfor Frankrig og Tyskland. Pisker er, at USA gennemfører krigen alligevel og ved at splitte de enkelte lande i EU op mod hinanden har man påvist skrøbelighederne indenfor EU. Guleroden er selvfølgelig først og fremmest, at hvis Tyskland og Frankrig vælger at bakke op om krigen får de i det mindste indflydelse på resultatet, hvis ikke så løber USA med hele gevinsten.

Denne form for pression har først vist sig at være effektiv, og både Tyskland og Frankrig er begyndt at indstille sig på at støtte op om krig. Men de ønsker at få så meget indflydelse på krigen og tiden efter krigen som muligt. Derfor er Tyskland og Frankrig ved at finde den bedste løsning, der kan stille USA tilfreds samtidigt med, at Frankrig og Tyskland får maksimal indflydelse.

Derfor vil Frankrig og Tyskland forsøge at bruge FN som redskab til at gennemtrumfe deres indflydelse.

FN og krig

Vil det blive en retfærdig krig, hvis FN vælger at bakke op om en krig mod Irak?

Tyskland og Frankrig forsøger at inddrage FN i processen, da de der-

ved mener, at kunne få større indflydelse på situationen i Irak. Et forslag som Tyskland og Frankrig er kommet med er at gøre Irak til et FN-protektorat med tilstedeværelse af bl.a. en stor andel tyske soldater. Uanset hvordan den aktuelle optakt til krigen kommer til at forløbe, vil det ikke ændre ved stridens kerneindhold. Det er en krig om olie og ikke et spørgsmål om at vælte Saddam Hussein. Det vil altså være en imperialistisk krig og dette er uanset om det lykkes at nå til enighed blandt FN's sikkerhedsråd for en krig. Et FN-mandat til krig gør ikke krigen mere retfærdig. For Tyskland og Frankrig vil FN's indblanding betyde, at de får mere indflydelse på krigen og især i efterkrigstiden. Desuden er et FN-mandat en måde at give krigen et legitimt skær i manges øjne og er derfor også et populistisk træk. Dette er også grunden til at USA kan se en fordel ved at krigen foregår i FN-regi. Der er nemlig en kæmpe modstand mod krigen blandt verdens befolkning – også i USA. Derfor forsøger man at bruge FN til at splitte krigsmodstanden.

Splittelsen i EU

Det er lykkedes USA at blotlægge modsætninger indenfor EU. Som verdens eneste supermagt er det lykkedes at splitte en af stormagterne i internt skænderi. Men som det fremgår af ovenstående analyse er splittelsen internt i EU ikke baseret på en principiel uenighed

men derimod på konkrete interese-forskelle i denne situation. Det er en kamp mellem de forskellige stormagter om at sætte dagsordenen på den internationale arena.

Det står efterhånden klart for alle at USA vil i krig. Derfor vil Frankrig og Tyskland også slutte op om krigen i sidste ende, måske vil EU ikke give sin direkte støtte til krigen via en erklæring, men det er derimod givet at de forskellige medlemsstater i EU bakker op om krigen. Tyskland og Frankrig vil som vi har set forsøge at få den maksimale indflydelse på situationen.

Splittelsen i EU er altså ikke så stor, at det betyder et alvorligt tilbage-skridt for "Europas Forenede Stater". Tværtimod vil denne interne splittelse bruges som argument for at skabe et endnu mere handlekraftigt EU, der med en hær direkte under sig ikke er afhængig af enkelte staters velvilje. Tilhængere vil påpege at det er nødvendigt med et stærkt EU overfor USA og vil skjule sig under dække af at være den humanistiske supermagt. Lad jer ikke snyde; EU vil pleje egne interesser, og vil også bruge en brutal angrebskrig, hvis man finder det nødvendigt for at forsvare sine interesser. For som artiklen viser,

er det ikke et spørgsmål om humanistiske værdier, men derimod kyniske interesseberegninger der afgør hvilken stilling EU tager til krig kontra ikke-krig.

Denne gang vil støtten gå til USA, offentligt og stiltiende, men om nogle år har EU med en egen hær nye muligheder for at pleje sine interesser, og den nuværende krig mod Irak, vil måske være det afgørende spring til skabelsen af denne hær.

*Troels Riis Larsen
Formand for DKU*

STOP KRIGEN FØR DEN STARTER

DETTE ER EN OPFORDRING TIL ALLE GYMNASIEELEVER OM AT DANNE ANTI-KRIGSGRUPPER PÅ DERES SKOLER. VI ER INDTIL VIDERE CA. 25 ELEVER PÅ CHRISTIANSHAVNS GYMNASIUM, SOM HAR DANNET EN SÅDAN GRUPPE.

Hvorfor?

Fordi USA ikke har noget at gøre i Irak. George Bush Junior's eneste interesse i denne krig er olie. Det er der bred enighed om. Lige fra tidligere formand for det konservative folkeparti Hans Engel til den yderste venstrefløj. Det handler ikke om terror, men tværtimod om penge og militærstrategiske interesser.

Fordi krig er lig med død. Den "Gamle" George Bush's krig i Irak kostede, bare under bombardementerne alene 150.000-

200.000 mennesker livet (Amnesty International). Den efterfølgende handelsboykot har dræbt op imod 1.500.000 (Røde Kors). FN's verdenssundhedsorganisation (WHO) har regnet sig frem til at op til 500.000 vil dø som følge af en invasion af Irak. Red menneskeliv: Stop krigen.

Denne spirende fredsbevægelse er ved at vokse sig stor. 500.000 i Washington den 18. januar. 1.000.000 på gaden i hele USA. I efteråret var der 400.000 demonstranter i London. Firenze 1.000.000. Disse tal taler for sig selv. Når du starter en anti-krigsgruppe på din skole vil din skole ikke bare være med i en global bevægelse, i Danmark er der allerede disse grupper. Århus Universitet og Roskilde Universitets Center (RUC) har dannet grupper.

Samtlige gymnasier på Fyn har ligeledes startet grupper imod krigen. Nu har vi Christianshavns Gymnasium altså også gjort det og hermed opfordrer vi dig/jer til at gøre ligeså.

Vi gør opmærksom på krigen ved at lave plancher, arrangerer debatdage og ved at være synlige for de andre elever. Desuden kan man lave caféaftner, teater, fester og få oplægsholdere ud på skolen. Det er kun fantasien der sætter grænser.

CG mod krig

Kontakt:

Bjarke Riis Larsen (1.B)

bjarkeriis@ofir.dk

Louise Salling (1.B)

tlf. 27341483

Asbjørn Storrud (2.D)

samwise_v_utopia@hotmail.com

ANTI KRIGS GRUPPER

KRIGSMODSTANDEN SPREDER SIG OVER HELE VERDEN. I DANMARK DANNES DER ANTIKRIGSGRUPPER I BYER, PÅ ARBEJDSPLADSER OG PÅ GYMNASIER OVER HELE LANDET.

Efter flere års stilstand er den danske gymnasieungdom ved at røre på sig. Der er samlet en massiv modstand, organiseret som uorganiseret mod USA's krig. Modstanden viste sig så småt da USA bombede Afghanistan, dog uden at have nogen gennemslagskraft. Da der blev sat fokus på problemerne i Palæstina, øgedes folks mistillid til Bush yderligere, dog stadig uden synlige resultater.

Det ser nu ud som om bøtten er vendt med USA's kommende krig mod Irak. Rundt omkring i Landet er små antikrigsgrupper på gymnasierne organiseret. Bedst repræsenteret i antikrigsgrupperne er selvfølgelig venstrefløjen, men også tidligere upolitiske og upartiske elever, har meldt sig som frivillige til "Krigen mod krigen".

En af antikrigsgrupperne, er Katedralskolen i Odense. Det er lykkedes initiativtagerne at samle en fast gruppe på 10-12 stykker, der mødes hver uge, samt en masse sympatisører. Denne gruppe hører selvsagt under initiativet "Ingen krig

mod Irak", og har i dens form intet politisk parti bag sig.

Antikrigsgruppen har stået for nogle aktiviteter, som skulle øge modstanden mod USA's krig. Bl.a. er der til den ugentlige samling, lavet et skuespil, et maleri er blevet hængt op på skolen, der er uddelt løbesedler og artikler er blevet sat i skolebladet. Prikken over i'et kom, da gruppen fik gennemtrumpet en fælles time, hvor ALLE eleverne var samlet for at høre om USA's modbydelige imperialistiske krig.

Virker denne form af studenteroprør på de andre elever? Til den omtalte fælles time, blev der lavet en afstemning om, hvorvidt man var med, eller imod en krig mod Irak. Resultatet blev, at de krigsliedrige gymnasieelever var faldet til 20 ud af 600. Nogle få af disse modstandere af USA's krig, er selvfølgelig folk der bare følger med strømmen, men mange af eleverne viser en større interesse for hvad der er rigtigt og hvad der er forkert.

Det er derfor også DKU's pligt at oplyse de unge og støtte op om

antikrigsgruppearbejdet.

Hvis man går og tænker på at starte en antikrigsgruppe på sin egen skole, lyder det fra en erfaren herre: Få modstanden ned på folks niveau i starten. Med det mener jeg, at mange folk desværre er ligeglade med de mennesker der dør i Irak, mange andre steder i verden og USA's imperialistiske mål. Så få dem til at indse at det også går ud over eleverne selv og deres familier. En krig koster penge, de penge bliver taget fra gymnasieeleverne, fra de ældre og fra alle andre almindelige mennesker.

Når først eleverne er blevet fanget, kan man liste lidt storpolitik ind i samtalen. For realiteterne er desværre, at politik ligger langt nede på listen hos mange unge, blandt andet under playstation og Beverly Hills.

Held og lykke med kampen derude kammerater!!!

Lasse-Che. DKU-fyn

TIL KRIG MOD KRIGEN

Udtalelse fra DKU

Dette er et opråb til de danske krigspolitikere og en appel til alle modstandere af Bushs såkaldte terrorkrig.

USA er i fuld gang med forberedelserne til endnu en krig - denne gang mod Irak. Det er ikke et spørgsmål om demokrati kontra diktatur. Det er tværtimod et spørgsmål om kapitalistiske stater (USA & Co.s) ønske om at kontrollere andre stater (Irak) - altså imperialisme.

Hvad ønsker USA da at kontrollere i Irak?

Svaret er enkelt: olie. Men også Iraks

geografiske placering gør det til et oplagt sted for USA at have militærbaser fremover.

Hvem betaler?

Det gør du og jeg, den danske ungdom, det gør arbejderne i USA og Danmark, og ikke mindst den irakiske befolkning kommer til at lide og betale prisen for USA's imperialistiske mål.

Kan krigen forhindres?

DKU er af den overbevisning, at vi, du og jeg, kan gøre en forskel.

Protesterne mod krigen skal lyde højt. Den danske regering skal ikke gøre Danmark til deltager i en imperialistisk krig.

Hvis krigen bryder ud, opfordrer DKU til at gå i krig mod krigen. Vis din foragt over for krigspolitikerne, og aktionér - det gør DKU.

Vedtaget på DKUs 4. kongres, januar 2003